

مقدمه

شهر چادگان مرکز شهرستانی به همین نام در غرب استان اصفهان است. شهر چادگان در ساحل دریاچه زاینده‌رود در فاصله ۱۰۰ کیلومتری شمال غربی شهر اصفهان و ۲۵ کیلومتری شهر داران- مرکز شهرستان فریدن- واقع شده است. واقع شدن چادگان در ساحل دریاچه سد زاینده‌رود، آب و هوای مناسب و طبیعت زیبای آن در سال‌های اخیر این شهر را به عنوان شهری توریست‌پذیر در استان اصفهان مطرح کرده است.

در وجه تسمیه چادگان آمده است که: «چاد» در زبان ترکی منطقه به معنای شکاف و شیار است و «گان» پسوند مکان است. واقع شدن هسته اولیه شهر در منطقه‌ای دره‌ای این وجه تسمیه را قوت بخشیده است.^۱ چادگان از جمله مناطق کهن ناحیه فریدن می‌باشد و مقبره منسوب به کاوه آهنگر در شش کیلومتری این شهر- روستای مشهد کاوه- واقع است.^۲

از مشاهیر این شهر ملا غلامحسین ریانی چادگانی، مدفون در تخت فولاد اصفهان^۳، ملام محمد صالح چادگانی^۴، استاد میرزا نصرالله بهشتی (ملک المتكلمين خطیب دوران مشروطیت)، نوحی چادگانی و معلم چادگانی از جمله بزرگان برخاسته از این شهرند.^۵

شهر چادگان در سرشماری ۱۳۸۵ دارای ۷۰۳۷ نفر جمعیت بوده است.^۶

متن وقف‌نامه زمین مسجد حفیظ آباد (پنج تن آل عبا) چادگان

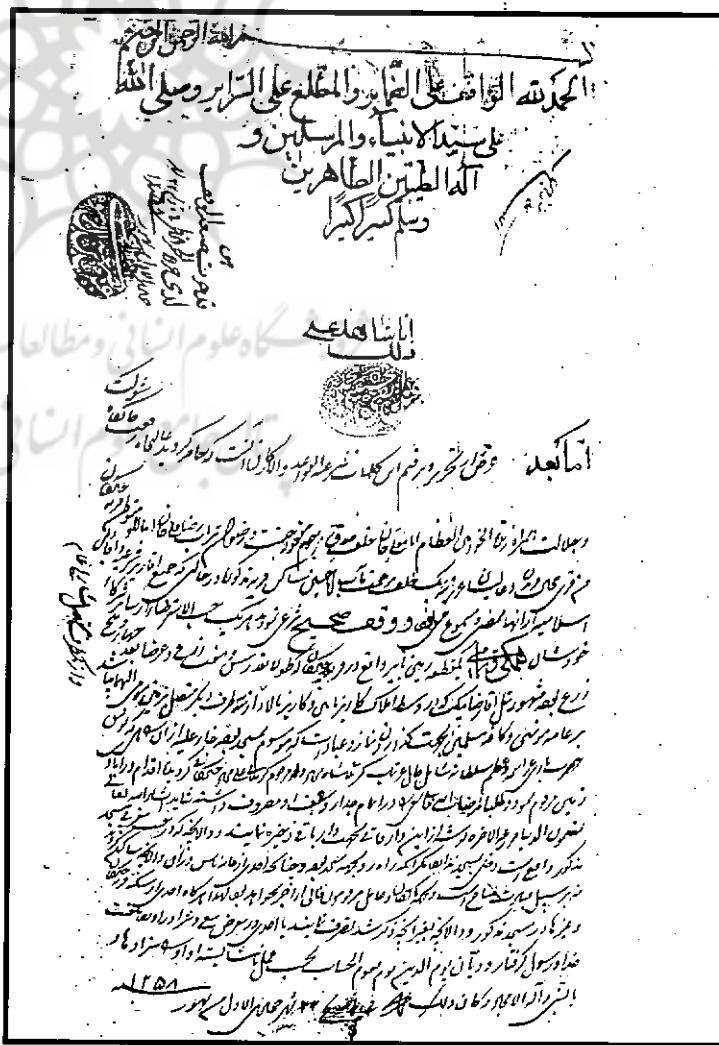
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الواقف على الضماير والمطلع على السراير و صلى الله على سيد الانبياء والمرسلين و آلة الطاهرين الطاهرين وسلم كثيراً كثيراً

اما بعد غرض از تحریر و ترقیم این کلمات شرعیه القواعد والارکان آن است که حاضر گردید عالی جاه رفت کثیراً کثیراً جایگاه، شوکت و جلالت همراه، زيدة الخوانین النظام امامقلی خان خلف صدق مرحوم مغفور جنت و رضوان تراب رضاقلی خان اینالو متوطن قریه

بررسی وقف‌نامه‌ای از چادگان

حمیدرضا میرمحمدی

چاوگان من قری محال فریدن و عالیشان عزیز الله بیک خلف مرحمت‌ماب آقا حسین ساکنین قریه مذکوره در
حالی که جمیع اقاریر شرعیه و اقاویل اسلامیه از آنها مضی و مسموع می‌بوده و وقف صحیح شرعی نمودند
هر یک حسب‌الاستضاء از سایر شرکای خودشان همگی و تمامی یک قطعه زمین بایر واقع در قریه چادگان
که طولاً به قدر سی و هفت زرع و عرضًا به قدر چهار پنج زرع بوده مشهور به تل آقارضا بیک که در وسط
املاک کاریز پایین و کاریز بالا و از سه طرف دیگر متصل به زمین مؤمنی‌الیهما می‌باشد و از یک طرف متصل
به شارع عام بر عالمه مؤمنین و کافه مسلمین به جهت گذاردن نماز و عبادات که موسوم به مسجد بوده بناء عليه
که توفیق حضرت باری عز اسمه و عظم سلطانه شامل حال عزت‌ماب کربلای شاه محمد ولد مرحوم کربلای
علی‌محمد چادگانی گردید اقدام در آبادی زمین مرقوم نمود و طلبًا لمرضات الله تعالی سعی را در اتمام جدار
و سقف او مصروف داشته شاید انشاء الله تعالی به مضمون الدنيا مزرعة الآخرة توشه از این دار فانی به جهت
دار باقی ذخیره نمایند و دلالتجه که در جنب مغربی مسجد مذکور واقع است دخلی به مسجد ندارد مگر آنکه
راهرو به جهت مسجد بوده و چنانچه احدي از عالمه ناس در آن دلالتجه ساکن گردند نه بر سیل عبادت مباح
است و به جهت مالکان و عامل مرقومون خالی از اجر نخواهد بود لهذا هرگاه احدي از سکنه قریه چادگان و
غیرها در مسجد مذکور و دلالتجه به غیر آنچه ذکر شد تصرف نمایند یا احدي در معرض بیع و شرا در آورده
به لعنت خدا و رسول گرفتار و دیان يوم الْدِيْن يوم بقوم الحساب به حسب عمل ناشایسته او، او را سزا دهاد
بالنبی و آله الامجاد و کان ذلك في تاريخ ۲۳ شهر جمادی الاول من شهرور سنة ۱۲۵۸.

امهار و حواشی

- هو قد جرت صيغة الوقف لدى حرر العقير الخاطي في تاريخ ۲۳ شهر جمادی الاول من شهرور
۱۲۵۸ [مهر]: نصرالله ابن عبد الرسول الحسيني

- انا شاهد على ذلك [مهر]: عبدالنقى ابن محمد الحسينى
رويدروى مسجد جامع فعلى شهر چادگان زمین بايري قرار دارد که سالمدان محل معتقدند سابقاً در آن
 محل مسجدی وجود داشته است. آقای سیدرضا نوحی چادگان تصویر وقف‌نامه این مسجد تخریب شده را
که اکنون اثری از آن نیست برای نگارنده ارسال نموده است. این وقف‌نامه سنگی با ابعاد 38×46 سانتی متر
و ضخامت ۵ سانتی متر روی سنگ مرمر به رنگ سبز روشن حک شده است. متن وقف‌نامه چنین است:

- بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الواقف على السراير والمطلع على الضماير والصلوة والسلام على سيد الانام محمد و آله
الكرام وبعد وقف صحيح شرعی نمود عمدة الاختيار علينقی بیک ولد مرحوم سلطانعلی بیک بر کافه
عباد الله این مسجد را برای عبادت وقف نمود و قل بناء و سایر الساعیان بالفاتحه یاد نمایند و ابتدای
چهارم از محرم و سلخ^۶ در شهر صفر تمام شد سنه ۱۱۸۳.

پیوست‌ها و مأخذ

۱. دیباچه‌ای بر جغرافیای تاریخی فریدن - بر تیکان باستان، حمیدرضا میرمحمدی، ارمغان قلم، ۱۳۸۰، ص ۱۳۰.

۲. بیوشن بر نام شهرها و آبادی‌های ایران، حمیدرضا میرمحمدی، انتشارات رواق دانش ۱۳۸۶ ص ۸۲-۸۳.

۳. میری در تاریخ تخت هولاد اصفهان، سیدصلح الدین مهدوی، انجمن کتابخانه‌های عمومی اصفهان، ۱۳۷۰، ص ۸۰.

۴- رهبران مشروطه، ابراهیم صفایی، انتشارات جاوید، چاپ دوم، ۱۳۶۲، ص ۲۳۹.

۵. www.sci.iranet.net

۶. سلخ روز آخر هر ماه قمری، روزی که در شام آن هلال دیده شود. (فرهنگ فارسی معن، ج ۲، ص ۱۹۱۰).

